

PRENUMERATA

Kurjer warszawski (wraz z codziennym bezpłatnym wydaniem porannym):
Rocznie rs. 9, półr. rs. 4 k. 50, kwart. rs. 2 k. 25, mies. k. 75.
Za dostarczenie do domu w Warszawie dopłaca się miesięcz. k. 5.
Opłata za przesyłkę i kosztą ekspedycji bezpłatnego wydania porannego na prowincję i do Cesarstwa: rocznie rs. 3, półr. rs. 1 k. 50, kwart. k. 75, mies. k. 25.
Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcz. rs. 1 k. 50.
Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie *Kurjera* przyjmowana być nie może.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY SZÓSTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem; w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Redakcja, administracja i drukarnia na placu Teatralnym nr 9.—Telefonu nr 126.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., za każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., za każdy następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do *Kurjera warszawskiego* przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmana i Frenclera ulica Senatorska nr 18.

— W dniu jutrzejszym odprawione będą nabożeństwa z wystawieniem N. Sakramentu i odpustem: Ku czci św. Agnieszki, odłożone z dnia 21-go b. m., w kościele św. Ducha. Po niesporach odbędzie się sesja w zakrystji zgromadzenia panien bractwa św. Agnieszki i wpis nowych sióstr.

Nabożeństwo miesięczne w kościele powązkowskim.

— W kościele parafjalnym N. Panny Marji odprawioną będzie jutro przed ołtarzem Matki Boskiej Szkaplerznej uroczysta wotywa o godzinie 9-ej zrana.

— W poniedziałek przypada pamiątka Nawrócenia św. Pawła apostoła. Z tego tytułu odprawione będą uroczyste wotywy w kościołach: św. Krzyża i św. Anny (po-bernardyńskim) nabożeństwa zaś odpustowe odłożone na niedzielę, dnia 31-go b. m.

— Jutro w kościele ewangelicko-reformowanym na Lesznie odprawionem będzie nabożeństwo w języku niemieckim.

Przegląd polityczny.

P. Freycinet objął ster rządów we Francji pod warunkiem, iż przez rok conajmniej grupy republikańskie izby powstrzymają się od podnoszenia kwestyj „irytujących”, dzielących i kłócących jedność w obozie przyjaciół Rzeczypospolitej. Po całotygodniowym targu z anarcho-socjalistyczną opozycją p. Freycinet nabył nareszcie przekonania, iż zawarty kompromis da się ucieleśnić w praktyce życia parlamentarnego i—przyjął przewodnictwo gabinetu. Cała prasa republikańska przyjęła go życzliwie: *Intransigeant* Rocheforta i *Justice* p. Clémenceau życzliwiej aniżeli *Republique française* i *Journal des débats*. Ta subtelna różnica w temperaturze serca, ofiarowanego nowemu naczelnikowi rządu, rzuciła pewne światło na istotny charakter gabinetu, na czele którego stanął p. Freycinet. Program rozwinięty w ubiegłą sobotę w izbach, jeszcze dosadniej stwierdził, że nowy gabinet jest silnem pochyleniem się ku radykalizmowi.

W każdym razie jednak i wobec programu rządo-

wego jedność stronnictw, skitowanych przez p. Freycineta usunięciem pytań drażniących z widowni politycznej, zmanifestowała się jeszcze dosyć wyraźnie. Uznano, że na tej drodze wyżyć można—rok jeden. Złudzenia tego nie podzielaliśmy zaraz od początku i pokazują się, że pesymizm nasz był uzasadniony. Jedność trwała aż do—onegdaj... Dalej już burzliwy temperament francuski poskromić się nie mógł: p. Rochefort wydziera się naprzód z wnioskiem nagłym amnestji! Jakiej amnestji? Wszakże p. Grévy ulaskawił przed kilkoma dniami wszystkich więźniów politycznych, jakich Francja w tej chwili posiadała. Ależ nie o nich tu mowa, panu Rochefortowi chodzi o przestępców pospolitych, skazanych na mocy kodeksu karnego... Ich to potrzeba uwolnić corychlej, bo przecież Rzeczpospolita jest bezkarnością! Bo w Rzeczypospolitej można popełniać przestępstwa, można mieć pokój rodzinny i społeczny, ale nie można za to pokutować. Bo Rzeczpospolita hańbi to, jeżeli w jej więzieniach siedzą zbrodniarze, jakby w jakimś państwie monarchicznem! A zatem sprawa jest nagła!

Naprawdę minister Goblet nakłaniał do rozważy, przedstawiając, iż sprawa nie ma przecież charakteru nagłego, skoro wniosek nie dotyczy przestępców politycznych; izba 251 głosami przeciw 248 przyznała rację p. Rochefortowi i—jak widać z równej prawie liczby głosów—po raz pierwszy od czasów objęcia przez p. Freycineta steru rządów „irytowała się”. Głosowanie czwartkowe jest smutną wróżbą dla tych, którzy ludzili się możliwością całorocznego rozejmu.

Podczas uroczystości rozdania nagród w paryskiej szkole rysunków oznajmił minister handlu, p. Lockroy: „Spodziewam się, że na wystawie powszechnej wyroby nasze wytrzymają porównanie z wyrobami zagranicznymi.” Wnoszą ztąd, że wystawę w r. 1889 zamierza minister urządzić z udziałem wszystkich państw.

Znany przywódca stronnictwa niemieckiego centrum, dr Windthorst, obchodził we wtorek 74-tą rocznicę swoich urodzin. Jak donosi *Germania*, otrzymał dr Windthorst w dniu tym kilka tysięcy telegramów, listów i adresów gratulacyjnych z całych Niemiec.

I to rzecz wcale nietrudna!... Potrzeba tylko zmienić rolę i zmusić kobiety do przychodzenia na maskaradę w strojach balowych, ale bez masek, natomiast mężczyźni powinni być zamaskowani.

Tożby to była maskarada! Co za życie, wesołość! A intryga!... Doprawdy, że trzeba o tem na serio pomyśleć, inaczej bowiem maskarady upadną zupełnie... niechybnie upadną.

Tak medytując, Henryk zmierzał powoli ku wyjściu w zamiarze wycofania się z pośród tego różnobarwnego a wrzaskliwego tłumu i powrócenia do domu w objęcia zawsze mu wiernego, słodkiego Morfeusza, który przypominał swoje afekta w przeciągłych ziewaniach.

Nagle młody, znużony człowiek został zelektryzowany dotknięciem wachlarza.

Obejrzał się.

Przed nim stała zgrabna, powiewna maseczka, ukształtowana na zachwycającą subretkę.

— I cóż się tak błądasz, samotniku? Wyglądasz, jakbyś sam siebie w domu zapomniał — zapiszczała maska, wsuwając swą rączkę pod ramię Henryka.

— Alboż moja samotność może cię obchodzić, maseczko?—zapytał Henryk!

— Być może...

— Zresztą, skoro jestem na maskaradzie, przestaję być samotnym—dodał młody człowiek.

— Niekoniecznie... W tłumie można się czuć tak osamotnionym, jak w pustyni—szepnęła z westchnieniem maska.

— Jesteś, jak widzę, nazbyt sentymentalną, jak na subretkę, a ja... nudzę się straszliwie.

— Chcesz bym cię rozerwała?

— Tylko nie w dosłownym znaczeniu—powiedział

Henryk, zmuszając się do uśmiechu—w innym jest to niemożliwe... Spróbuj... Kocham cię! Słyszałem to już nieraz... Nie odemnie jednak?—zapytała maska. I za to ręczyć nie mogę. Impertinent!... Tylko na maskaradzie. Nie znasz mnie zupełnie... Nie staram się nigdy o rzeczy niepodobne—odparł Henryk, tłumiąc ziewanie.

— Jak to mam rozumieć?

— Że kobietę poznać... jest niepodobniestwem.

— Dlaczego?... Przedstawiaż to trudność tak wielką?

— Zapewne...

— Może jednak rozwiązanie zagadki opłaciłoby trud największy?—zapytała filuternie maska.

— Nigdy! Jest ona zagadką bez racjonalnego rozwiązania, bez treści...

— Bo nie jesteście zdolni jej odszukać.

— Owszem, matematycy znaleźli, że kobieta to zadanie algebraiczne z rozwiązaniem przeczącem, tj. dającym tylko ujemne wielkości.

— E, nudny jesteś!... lekcja matematyki i to na maskaradzie, mówmy o czymś wesołym.

— Wybacz mi, maseczko, tę omyłkę, sądziłem jednak, że jeszcze cyfr się nie boisz...

— Czy zawsze bywasz tak złośliwym?

— Pytanie to samo słyszę po sto razy na dzień...

— I nie znudzi ci się odpowiadać?

— Nie odpowiadam wcale.

— To niegrzecznie...

— Jest to tylko słuszną odpowiedzią na niesłuszne pytanie.

Świszki.

W radomskowskim, jak doniosły prowincjonalne gazety, spadł deszcz krwawy, który zabarwił pewną liczbę kwadratowych łokci—prawidłowiej mówiąc: arszynów.

Wiadomość się rozniosła i wywołała niemałą sensację. Pozytywiści i inni materialści utrzymywali wprawdzie, że barwa ta pochodzić mogła z mikroskopijnych grzybków albo maluczkich żyłatek vel wymoczków, ale wiara powszechna szukała przyczyn bardziej cudownych.

— Może mikroby albo bacillusy choleryczne? Jeszcze czego? brrr!...—wstrząsano się.

Na szczęście mamy wyobraźnię, mamy uczucie, mamy poezję—o, bardzo wiele poezji... dość spojrzeć w naszą przeszłość... Poezja tedy, nie zastanawiając się, orzekła:

— Niebo płacze krwawymi łzami!

Musimy tu jednak zrobić małe zastrzeżenie; poezja, o

WYGRANY ZAKŁAD.

WSPOMNIENIE MASKARADOWE.

Tysiące światła... Sale reductowe zapelnione kilkotyśięcznym tłumem. Temperatura podzwrotnikowa. Dźwięki niewyraźne sennego walca mieszają się z dziwnym gwarem, który zdaje się odurzać, porywać... Maski piszcza niemiłosiernie, poczynając intrygę od stereotypowego: „Znam cię, bałamucie”, albo: „Jak się ma twoja... żona?” i t. p., a kończą ją zabijającą, beznadziejną paplaniną, lub gorszem jeszcze milczeniem, albo wreszcie przechadzką w stronę bufetu, do którego posyłają czule, kocie spojżenia i westchnienia jeszcze czulsze...

Wszystko to doskonale było znanem panu Henrykowi, dlatego chodził on znużony po salach reductowych, przeklinając w duchu tłok, upał straszny i nudne a piszczące niemiłosiernie maski.

— El do licha z taką maskaradą!—zawołał prawie na głos, postanawiając wrócić do domu i położyć się do łóżka.

W tym celu zaczął przeciskać się przez tłum, co nie było znowu rzeczą tak łatwą.

— I czego ci ludzie tłoczą się tak niemiłosiernie? Czego szukają? Nudów? Ależ wynudzić się można całkiem i w miejscu bardziej przestronnem—mrucał do siebie niezadowolony Henryk.

Doprawdy, że maskarady dzisiejsze nie mają racji bytu!—myślał dalej—zestarzały, są nudne, oklepane rutyną. Trzeba by je zreformować zupełnie, wlać w nie życie, dowcip, intrygę...

której mowa, nie była drukowaną w żadnym dzienniku ani tygodniku, tylko w głowach naszych i sercach. I ona jednak, niemniej, jak ta—pisana—umie powiedzieć o kroplistych łez deszczach, o krwawej rosie potu...

Ostatecznie kwestja została rozstrzygnięta i uzyskała aprobatę,—lecz zrodziło się znów pytanie:

— Nad czym niebo płacze?

Tu już nie było zgody. Każdy miał pomysł inny, każdy podawał swój komentarz.

Miejscowy proboszcz uderzył w tabakierę, pokiwał głową i rzekł:

— Żle... grzeszycie ciągle, wyrzekacie się religji, zrywacie z kościołem—i oto niebo ostrzega was: obmyjcie się z grzechów waszych póki czas!

Dziedziec był innego zdania.

— Ba, nad czym niebo miałoby płakać, jak nie nad naszym biednym, zmierzowanym, ziemianiskim stanem. Człowiek sam, panie dobrodzieju, byle zajrzał do gazety, a zobaczył ceny targowe, to już go w oczach wierci; byle wspomnieli o swoich terminach i ratach, toby już beczał jak bóbr; byle zaglądnął do hypoteki, toby już ryczał jak dwa bobry... Oj, złe czasy, panie dobrodzieju!

Mosiek, arendarz, który długi czas upierał się, że ów deszcz krwawy jest tylko szwarcowanym z nieba likierem, groził teraz pięścią w stronę wsi i plebanji, wołając mocno zrytowanym głosem:

— A szwarc jur, dy paskidniki; tera uni sobie przez proboszcza likiery szwarcują... wus is? a moje propinacje? Ja ich zaskarżę do pana naczelnika...

Bartek (ale nie „zwycięzca”) drapał się w głowę i przypominał sobie zrabianą sosnę w pańskim lesie. Nie wiadomo dlaczego, łączył on dziwny fenomen z tym nie nadzwyczajnym faktem. Kontemplacje zaś swoje zakończył nie nie mówiąc:

— Tfu!

Oczywiście i w Warszawie nie brakło komentatorów, a dodać wypada, stojących nieraz na dwóch przeciwnych biegunach. Nie dziwota! w mieście tak się krzyżują osobiste interesa.

Tu jednak weszła sprawa w fazę przepowiedni. Finansista widział więc w tym zjawisku przepowiednię nowych bankructw, syndyk masy upadłości—zmniejszenie swoich dochodów, kamienicznik—pomnożenie się pustych mieszkań, lokator—podwyżkę komornego, tramwaje—spadnięcie śniegu, dorożkarze—pogodę mroźną bez śniegu, pan X.—przygodę z przyszłą teściową, a la awanturka jego imiennika—pana X. z trzeciej maskarady, panna Klotylda—przepowiednię... któregoś tam (jestem dyskretny) klocka popielcowego; pan Hiszpański—zaprzymanie noszenia obuwia (czytaj ogłoszenie) etc., etc., bo ktoby tam wszystko wyliczył.

A teraz może jesteś ciekawy, czytelniku, jaki komentarz do „krwawego płaczu” wymyślił twój pokorny sługa, lub jaki zeń prognostyk wyciągnął?

Posłuchaj!

W przepowiednie się nie bawię, od czasu, jak przekonałem się, że nawet druk nie zapewnia im—spełnienia (czytaj przepowiednie meteorologiczne).

A komentarz?

Po co tu komentarze, gdy—ciężkie czasy. Gdzie spoj-

rzeć, czy się do oka cisną, w piersi dławii... Niepowodzenia...

Wezas urywam, bo moje „świutki” gotoweby się zrumienić, jak owe kilka arszynów... Tymczasem—to przecie feljton karnawałowy—z pudrem na twarzy—nie z krwi rumieńcem...

Powiem państwu za to nowinę! Rok bieżący, jak wiadomo, ma być dla naszego ziemskiego padole ostatnim rokiem. Otóż, czuwajcie! Z głębin niebieskich szybują ku naszej gwiazdzie centralnej dwie komety, a wiecie, że dla nich machnąć ogonem, to rzecz bardzo łatwa.

Wtedy może być na serjo „caput!”

Jeśli zaś taki smutny *événement* nie nastąpi, będziecie mogli przynajmniej cieszyć się ich widokiem na wyiskrzonym niebie i dowoli snuć przepowiednie, tworzyć komentarze...

Komety—to już rzecz prawdziwie karnawałowa: świecące—a przedewszystkiem ogoniaste... jednakże zrywam z nimi, aby zacząć o politykę.

O politykę?

Tak, tak! choćby na moją głowę miały się zwałić wszystkie gromy sprawozdawcy politycznego. Chodzi bowiem o rzecz ważną...

Wyobraźcie sobie państwo: zapowiedziana przezemnie epopeja Bismarka jest zagrożoną w samym zarodku.

Po znanem „dementi” (w sprawie... kamizelki), jakie otrzymał żelazny książę od parlamentu, twierdzi on stanowczo, że wkraść się do epopei pierwiastek dramatyczny, psujący powagę i spokój, właściwy epickim utworom. Dzięki zatem mieszanii się parlamentu, literatura może ponieść niepowetowaną stratę. Sam tylko żelazny książę pociesza się, iż skoro zrobił, co było do zrobienia, reszta: *alles Wurst!*

Deodat.

SCHERZO.

(Dla Jadwigi T.)

Słuchaj, co wietrzyk jesienny
Szeptać ci będzie do uszka:
Balladę starą czy romans
W takt zbudzonego serduszka.

Gdy się trubadur rozgwarzy,
Nie cofaj twój uszka,
Nie kryj rumieńca na twarzy
I nie tłum drżenia serduszka.

Bo cicha piosenka jesieni
Dziewiętych marzeń jest drużką
I z białych słońca promieni
Wróży, co pragnie serduszko.

A tajemnicy nie zdradzi
Wietrzyk-trubadur i wróżka,
Chyba... gdy dziewczę uradzi,
Że można... zdradzić... do uszka...

Bożydar.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— W przyszłym miesiącu zwołanym zostanie do Petersburga zjazd przedstawicieli wszystkich towarzystw ubezpieczeń w państwie w celu rewizji przepisów o reasekuracji majątków przez jedno Towarzystwo u drugiego itp. Zadaniem zjazdu będzie prócz tego ujednolicienie normy asekuracyjnej; premje dla południowych gubernij Rosji mają być niższe.

— Według raportu p. ministra finansów, opublikowanego w *Więstn. finansów*, przewidywanym jest zmniejszenie dochodów celnych w r. b. o 6,032,000 rs. w porównaniu z sumą tychże dochodów w r. 1884-ym, a to z uwagi na niżenie tych dochodów w r. z. pod wpływem niesprzyjających warunków ekonomicznych.

— Rada państwa uchwaliła, jak się dowiaduje *Rusk. kur.*, znaczny kredyt na zaprowadzenie różnych melioracji na kolejach eksploatowanych przez rząd. Ma być także zwołana uwaga na polepszenie materialnego położenia oficjalistów na kolejach tych służących.

— Zawiadywanie rewirami śledczymi sądu okręgowego warszawskiego powierzone zostało towarzyszom prokuratorów, a mianowicie: 1-ym, 4-ym i 19-ym p. Ellenbogenowi; 2-im, 5-ym i 9-ym p. Kamyszyńskiemu; 3-im, 6-ym i 18-ym p. Jankuljowi; 7-ym, 8-ym i 10-ym p. Krasowskiemu. Obowiązki prokuratorskie przy zjeździe sędziów pokoju poruczone p. Aleksiejewowi.

— W ciągu zeszłego tygodnia dopełniono rewizji sanitarnych w 213-tu posesjach, a w 14-tu znaleziono wykroczenia przeciw obowiązującym przepisom i właścicieli pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

— W poniedziałek, dnia 25-go b. m., odbędzie się licytacja na sprzedaż do rozbiórki budynków dawnych koszar mirowskich. Licytować będzie można wszystkie budynki razem lub każdy oddzielnie.

— W tattersalu tutejszym odbywać się będzie w dniach 26-ym, 27-ym i 28-ym sprzedaż z wolnej ręki koni rozplodowych, powozowych i wierzchowych.

— Dnia 26-go stycznia, o godzinie 5½, po południu, odbędzie się sesja obrachunkowa zgromadzenia krawieckiego w Warszawie.

— W dniu jutrzejszym, o godzinie 11-ej przed południem, odbędzie się ogólne zgromadzenie akcjonariuszów Towarzystwa warszawskiej fabryki maszyn, narzędzi rolniczych i odlewów.

— Pp. Tadeusz Ajdukiewicz i Wojciech Kossak, o których pobycie w mieście naszym donosiliśmy, wyjechali wczoraj z powrotem do Krakowa, dla wzięcia udziału w mającej się tamże dziś odbyć naradzie, na której roztrząsaną będzie sprawa połączenia się krakowskiego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych z takimże towarzystwem lwowskim.

— Jesteś nieznosnym, mój panie!... Mówmy o czym innym...

— Do usług, o czym każesz mówić, maseczko?

— Czy będziesz odpowiadał szczerze na pytania?

— Postaram się o to.

— Kochałeś kiedykolwiek?

— Kochałem, kocham i kochać będę.

— Kogo?

— Siebie...

— Egoista!

— Tylko... człowiek.

— Byłeś kiedykolwiek kochany... prawdziwie?

— Tak...

— Przez kogo?

— Przez Azora, mego najwierniejszego przyjaciela...

— Jesteś człowiekiem straconym i nawet ja prze-

robić bym cię nie mogła.

— Miałabyś tę intencję, masko?

— Być może...

— Znasz mnie dobrze?

— Dostatecznie by... zwątpić.

— We mnie czy w siebie?—zapytał Henryk, interesując się coraz bardziej niezwykle subretką.

— I w jedno i w drugie.

— Od kiedy datuje się zwątpienie?

— Od pięciu... minut...

— To niedawno.

— Ale daleko, bo w przeszłości.

— O przeszłości nie ma co myśleć, to śnieg zeszłoroczny!...—powiedział Henryk.

— Mylisz się: życie ludzkie składa się z dwóch

części, z przeszłości i przyszłości; druga opiera się

na pierwszej i bez niej nie ma znaczenia.

— A terazniejszość?

— To niepochwytany moment, niepostrzeżenie dla nas uciekający w przeszłość...

— Doprawdy, masko, zaczynasz mnie interesować, wyróżniasz się bardzo z pośród grona swych towarzyszek... Wiesz co, zawrzyjmy przymierze.

— Jakto?... Przymierze!... Alboż już była wojna między nami?—zapytała maska, zaglądając swemu towarzyszowi w oczy.

— Naturalnie... między piękną połową rodzaju

ludzkiego a brzydką trwa odwieczna wojna, zajadła niesłychanie i tylko oddzielne jednostki zawierają

niekiedy między sobą przymierze.

— Nie znam się na rzeczach wojennych, dlatego

zechciej mi objaśnić warunki przymierza?

— Wcale nietrudne, potrzeba tylko czasowo

broń złożyć!...

— To jest?

— Zdjąć maskę.

— Warunek zbyt uciążliwy... chyba, że i strona

przeciwna zrobi podobne ustępstwo?

— Przeciwna strona tą bronią nie walczy.

— Nie nosiłabyś maski?

— Tylko zwyczajną... dla powszedniego użytku.

— Zdejm ją...

— To niepodobna, rozbroiłbym się zupełnie...

— Wtedy i ja zdejmę swoją — nalegała zachęcająco maska.

— Maskaradową?

— Alboż dla was to niedosyć?

— Jak czasem...

— Więc nie zgadzasz się.

— Owszem!... przystaję. Któż jednak pierwszy

rozbroi się?

— Strona... mocniejsza.

— To jest?...

— Ty.

— Uznajesz się słabszą?

— Wyście to oddawna uznali.

— A więc... zaczynam.

— Słucham.

— Nie jestem takim egoistą, jakim się chce wy-

dać.

— I kochasz... nie tylko siebie samego?

— Kochałem...

— Azora?

— Kobieta... która niegodną była tego uczucia.

— Zdradziła cię?

— Nie kochała mnie wcale, więc zdradzić nie

mogła.

— A później nie kochałeś się już w żadnej?

— Nie, gdyż nie znalazłem żadnej...

— Którą mógłbyś pokochać?

— Któraby mnie mogła pokochać, niewyrachowa-

waną, czystą miłością...

— Jakże taką miłość przedstawiasz sobie?

— Chcę, żeby kobieta, która pokocha, zapomniała o wszystkim, żeby poświęciła wszystko ukocha-

nemu: rodzinę, opinię, świat cały i wszystko co tyl-

ko dla niej jest drogiem; chcę żeby oddała się miło-

ści, bez namysłu, wahania się, nawet wtedy, gdyby

ta miłość przyniosła jej miała same tylko cierpie-

nia i gorycz... — mówił gorączkowo Henryk.

— I cóżbyś jej w zamian za to wszystko ofiaro-

wał? — zapytała ironicznie maska.

— Nic!...

— To bardzo mało!... Pomyślałeś jednak, czyś

godzien takiego uczucia?

— Gdybym był godzien, w miłości nie byłoby za-

ślugi i poświęcenia.

— Więc tamta, którą kochałeś, nie odpowiedziała

tym warunkom?

— Powiedziałem już, że nie kochała mnie wcale.

= 2 teatru i muzyki.

* Operetka i krotowila teatru Malego otrzymać mają na przyszły sezon zimowy odpowiednie pomieszczenie.

Istnieją dwa projekta.

P. Grunzow, przedsiębiorca budowlany i właściciel posesji, w której mieści się teatr Mały, przedstawił dyrekcji teatrów warszawskich, na jej życzenie, plany przebudowania teatryku przy ulicy Daniłowiczowskiej.

Według tych planów, oprócz powiększenia widowni, sceny, garderób, zwrócenia budynku teatralnego do frontu gmachu, uwzględnioną być ma również potrzeba wygodniejszego podjazdu.

W miejsce teraźniejszej galerji prostokątnej stanęłyby, według projektu, loże w półkole, galerja zaś wzniesioną być ma nad niemi.

W ten sposób sala teatralna znacznie będzie podwyższona, przyczem uwzględnione zostaną warunki rezonansowe.

Scena otrzyma całą szerokość sali.

Przebudowania według złożonych planów gmach teraźniejszy czyniłby wrażenie istotnego teatru.

Drugim projektem jest wzniesienie nowego budynku zimowego dla muzy operetkowej na tyłach letniego teatru w Alkazarze.

Widownia ta zbudowana być ma w ten sposób, że scena będzie wspólna na lato i zimę.

Dzisiejsza letnia sala drewniana, wychodząca na ogród, pozostanie nietkniętą, zimowa zaś murowana stanie na dziedzińcu posesji i komunikować się będzie przez podwórze pałacu Krasieńskich z Krakowskim-Przedmieściem.

Nowa widownia ma być otoczona korytarzem ośklonym i ogrzany, łączącym się z lokalem restauracyjnym i bufetami.

Plany nowego teatru zimowego będą w tych dniach wykończone i przedstawione zostaną natychmiast dyrekcji teatrów warszawskich.

Jeśli bowiem układy przyjdą do skutku, przedsiębiorcy przystąpią zaraz w pierwszych dniach wiosny do budowy, tak ażeby nowy gmach teatralny oddany mógł być już na przyszły sezon zimowy do użytku.

Od dogodności warunków naturalnie zależeć będzie, który z projektów uzyska zatwierdzenie dyrekcji tutejszych teatrów.

* Panna Justyna Machwicówna da się jutro usłyszeć w „Giocondzie” Ponchielliego.

* Artystka odśpiewa partję Laury.

* W salach ređutowych połączonych z salą teatru Wielkiego, odbędzie się jutro czwarty w karnawale bieżącym bal maskowy.

* Zabawę urozmaici jednoaktowa komedia St. Dobrzańskiego p. t. „Wujaszek Alfonsa”, która przedstawiona zostanie o północy na scenie teatru Rozmaitości.

* Sztuka Ereman-Chatrjana „Bracia Rantzau”, grwana dotychczas w teatrze Wielkim, przedsta-

wioną zostanie w piątek przyszłego tygodnia na scenie teatru Rozmaitości.

* Stan zdrowia Żółkowskiego polepsza się z każdym dniem.

Znakomity artysta używa już przechadzki po pokoju, a za dni kilka skorzysta prawdopodobnie z przejażdżki.

Wobec tego spodziewać się należy, iż niezadługo ujrzymy go na scenie.

= Ze sztuki.

* Wyborny miał pomysł Juljusz Kossak, tworząc album ze słynnej powieści Sienkiewicza „Ogniem i mieczem”.

Album to, wykonane sposobem fotodrukowym, składać się będzie z trzech zeszytów, obejmujących dwanaście rycin, które przedstawiać będą najwybitniejsze chwile powieści.

Kossak znajduje tam nader wdzięczne pole dla swojej werwy artystycznej, a przekonać się o tem można z pierwszego zeszytu, który już przybył do Warszawy i zaleca się nader starannem wykonaniem, a głównie wyborem odwzorowania typów miejscowych, w czem jak wiadomo, Kossakowi, mało kto z naszych artystów dorównać potrafi.

Wydawcą tej pięknej a zasługującej na szersze poparcie publikacji jest p. Edward Trzemeski, właściciel zakładu fotograficznego we Lwowie, główny zaś skład na Warszawę ustanowiony został w księgarni Gebethnera i Wolfa, gdzie lubownicy rzeczy ojczytych, wiernie odwzorowanych, mogą już pierwszy zeszyt oglądać.

* Znany artysta-malarz Tadeusz Ajdukiewicz, przebywający dotąd stale w Krakowie, zamierza osiedlić się w Wiedniu.

Zachętę do tego kroku otrzymał artysta od arcyksięcia Albrechta austriackiego, który zakupiłszy parę obrazków Ajdukiewicza, bardzo się rozmiłował w talencie naszego artysty.

Będzie to więc drugi nasz artysta, używający — jeśli się tak wyrazić wolno — protektoratu członków austriackiej rodziny panującej.

Pierwszym j. s. Rykowski, jak wiadomo, ulubieniec arcyksięcia Karola Ludwika.

= Konkurs Tygodnika ilustrowanego.

Pragnąc przyczynić się do ożywienia ruchu w piśmiennictwie krajowem, a może nawet do rozbudzenia nowych talentów, redakcja Tygodnika ilustrowanego ogłosiła konkurs literacki, a raczej dwa konkursy, jeden na nowelę, drugi na wiersz.

Nowelka lub szkic historyczny dowolnej treści, obejmować ma 600 do 1000 wierszy druku, poemat zaś napisany być winien przez kobietę, traktować o kobiecie i nie przekraczać 150 do 200 wierszy.

Za nowelkę przyznana będzie nagroda 150 rs., za wiersz 75 rs. oprócz zwykłego honorarium, jakie za wydrukowanie przypadnie.

Oryginalną stroną tego konkursu jest to, że osta-

tecznym sędzią, przyznającym nagrody, będzie sama publiczność.

Redakcja Tygodnika z pomiędzy nadesłanych nowel i poematów wybierze po trzy najlepsze i wydrukuje w swoim piśmie, płacąc autorom zwykłe honorarium, po wydrukowaniu zaś wszystkich tych utworów każdy prenumerator otrzyma kupon, na którym wypisze tytuł nowelki i poematu, jaki za najlepszy uznaje.

Głosy te następnie zostaną policzone i zadecydują o przyznaniu nagrody.

Termin nadsyłania utworów konkursowych oznacza się do 30-go kwietnia r. b. z zachowaniem zwykłych warunków.

= Z medycyny.

W tych dniach w szpitalu św. Łazarza, w obecności kilkunastu lekarzy, dr Watraszewski, naczelny lekarz tegoż szpitala, demonstrował nową metodę leczenia przymiotu za pomocą podskórnych wstrzykiwań związków tlennych rtęci.

Środek ten, jak wnosic należy z obserwacji dra W., okazał się nadzwyczaj skutecznym i nie tylko usuwa po kilku zastrzyknięciach objawy choroby w różnych jej stadjach, zwłaszcza w porównaniu z innymi, w tym celu używanymi przetworami merkurjalnemi.

= Przedstawienie pożegnalne.

Iluzjonista Buatier de Kolta będzie się jutro produkował w sali doliny Szwajcarskiej.

W połączeniu z przedstawieniem magicznem odbędzie się zwykły koncert niedzielny orkiestry A. Sonnenfelda.

= Dowóz wieprzy.

Na Warszawę zwrócił się cały prawie transport wieprzy z Besarabji.

Codziennie kilkanaście tysięcy sztuk tego towaru przychodzi do naszego miasta, a ekspedjują go zwykle sami właściciele.

Część transportu ekspedjowana jest dalej przez pruską granicę.

= Zmniejszony dowóz.

W ciągu ostatniego roku dowóz towarów do naszego kraju z Niemiec, według najściślejszych danych, zmniejszył się więcej niż o połowę.

Wielu kupców i fabrykantów zwróciło się z żadaniami potrzebnych wyrobów do Francji, Anglii, a nawet Stanów Zjednoczonych.

Obecnie słyszeliśmy wyrzekanie agentów różnych fabryk niemieckich na jeszcze więcej zmniejszone zamówienia, a nawet niechęć względem ich osób.

Są tacy, co dowodzą, że jeżeli tak dalej pójdzie, to nie będzie nawet po co jechać do Polski.

= Wyprzedaże.

Znowu w kilku sklepach w różnych dzielnicach miasta poprzylepiane zostały karty, zawiadamiające o ogólnej wyprzedaży towarów.

twoje po tem wszystkim co powiedziałem, tylko rozmieszyć może, maseczko!

— Jeśli to śmiesz cię tylko, przekonaj mnie o tem i opowiedz o niej wszystko.

— Czy na tem ci co należy?

— Być może...

— A więc dobrze. Pytaj mnie... — powiedział z determinacją Henryk.

— Co się z nią stało?

— Wysłała za męża.

— Za kogo?

— Za człowieka bogatego lecz o 30 lat od niej starszego.

— A ile sobie liczyła wiosen?

— Ośmnaście...

— 48 i 18... To jeszcze nie tak wielka różnica! Mogła go pokochać, szczerze.

— Ona nikogo kochać nie mogła!... — zawołał gwałtownie Henryk.

— Znales ją lepiej, więc nie spieram się... Nie powiedziałeś mi jednak co było powodem zerwania z tobą?

— Utrata mego mienia...

— Czy to nastąpiło z twojej winy?

— Z winy zbytniego zaufania w uczciwość ludzką.

— Mówiłeś z nią przy rozstaniu?

— Słuchałem tylko jak mówiła ona, że „między nami wszystko skończone”...

— I nie zaoponowałeś?

— Byłem zadumny na to...

— Gdzież się teraz ona znajduje?

— Zapewne w Paryżu ze swoim hrabią.

— Aa... więc jest hrabiną?... To zmniejsza jej winę.

— Tak sądzisz?

— Naturalnie! Przecież często dla pustego tytułu

miłości oddajemy swe serce, dla czegożby zatem dla tytułu bardziej znaczącego nie oddać tylko ręki?... — Dziwna filozofja!...

— Kobieta, nieprawdaż?

— Naturalnie... Lecz dosyć już o tem! Ja powiedziałem już wszystko, teraz kolej na ciebie.

— Niezupełnie... zapomniałeś powiedzieć mi jej imienia!

— To już conajmniej zbyteczne.

— Jak dla kogo?... Co do mnie, do imienia wielkie przywiązuję znaczenie, często ono bowiem charakteryzuje osobę; co byś na przykład powiedział o człowieku, którego nazywają „Niutkiem”? A więc... jej imię?

— Koniecznie?

— Najkoniecznie! — zawołała maska, tupnawszy nóżką.

— Mogłbym skłamać i powiedzieć zmyślone imię...

— Nie miałbyś do tego uzasadnionej przyczyny i dlatego nie skłamiesz.

— Więc żadasz stanowczo?...

— Powiedziałam już — powtórzyła, niecierpliwie się — jej imię?

— Helena.

— Ach!... — krzyknęła słabo maska, chwytając się za serce.

— Co ci jest maseczko? Słabo ci?

— Ale cóż znowu? wydałam okrzyk, boś wymówił moje imię?

— Doprawdy?... to rzecz szczególna...

— Dziwny zbieg okoliczności...

— Tak... ale w tej chwili nie ma tu nikogo, spełnij warunki przymierza masko — nalegał Henryk.

— Oto masz moją rękę... bez maski — powiedziała maseczka i rozśmiała się, podając mi malutką rączkę, z której uprzednio zdjęła rękawiczkę.

(Dokończenie nastąpi.)

— A ty przestałeś już ją kochać?

— Dawno...

— I nienawidzisz ją?

— Nienawidzić?... To zbyt wiele... dla niej;

ona przestała tylko istnieć dla mnie.

— I nie chciałbyś jej widzieć nawet?

— Bynajmniej!... Lecz dosyć już o tej nudnej historii; swoją spowiedź skończyłem, maskę zdjąłem.

— Teraz kolej na ciebie — powiedział Henryk, ciągnąc siłą prawie swą maskę do bocznej sali.

— Powoli... wyrwiesz mi rękę! — szepnęła maska.

— Usiedli na jednej z ławeczek rozstawionych wkoło sali.

— Teraz kolej na ciebie!... — powiedział Henryk niecierpliwie.

— Jeszcze nie czas... nie powiedziałeś mi wszystkiego; historia twojej miłości zainteresowała mnie — powiedziała maska, zdejmując długą rękawiczkę.

— Ach, jakże gorąco!... — dodała.

— Czegoż chcesz jeszcze? — zapytał prawie z gniewem Henryk.

— Czego chcę?... Chcę wiedzieć co się stało z tą, która dla ciebie przestała istnieć?...

— Zawiele żadasz, masko, naruszasz tem warunki przymierza, a to...

— A to pociąga za sobą?

— Zerwanie układów...

— Więc nie chcesz odkryć tajemniczej zasłony, pokrywającej twoją „nieistniejącą”?

— Nie chcę... bo to jest zbyt szkodliwym i do rzeczy nie należy...

— Cha, cha, cha!... złapałeś się, nieostrożny! — zasmiała się szyderczo maska, zakrywając się wachlarzem.

— Nie rozumiem cię...

— Wspomnienie niewiernej nie jest ci obojętnem...

— Ty ją kochasz jeszcze!

— Teraz kolej na mnie śmiać się!... przypuszczenie

Obecnie napisy te zostały uzupełnione dodatkiem, iż jest to wyprzedaż ostateczna.

= Brak pracy czy próżniactwo.

W dniu onegdajszym zarząd kolei konnej, potrzebując ludzi do robót około uprzątnięcia śniegu, poszukiwał ich w przytułkach noclegowych.

W przytułku praskim na 80-tych obecnych zaledwie 12-tych z wielką niechęcią, po długich perswazjach zgodziło się pójść do pracy za 60 kop. dziennie, a wątpliwym jest jeszcze, czy ci wszyscy, co przyjdą przyrzekli, rzeczywiście przyszl.

= Szczególny warunek.

W tych dniach otworzono testament po zmarłym niedawno panu D., który cały swój majątek, wynoszący kilkadziesiąt tysięcy rubli, zapisuje swemu synowcowi, z pominięciem innych krewnych.

Zapis ten jednak jest warunkowy, a mianowicie testator żąda, aby spadkobierca koniecznie się ożenił w ciągu bieżącego karnawału i dopiero po ślubie może objąć majątek.

Nadto panu ** nie wolno się ożenić z panną czy też wdową, która by nie ukończyła 24 lat wieku.

Jeżeli warunek powyższy nie będzie zachowany, cały spadek przechodzi do podziału między pozostałą rodzinę.

Pan ** zapis tak owarunkowany przyjął, zapewniając egzekutorów testamentu, iż woli stryja nie omieszkają jaknajrychlej zadosyć uczynić.

Stryjasek rozmyślnie tak postąpił, wiedząc, że synowiec żadną miarą nie chciał się wyrzec celibatu.

Teraz jednak, z obawy utraty spadku, gotów jest zerwać z kawalerską wolnością.

= Podstęp.

W dniu wczorajszym jeden z naszych znajomych wstąpił do znanego „przyjaciela ludzkości” dla uregulowania wekslu.

W mieszkaniu nie było nikogo więcej, p. ** więc usiadł w pierwszym pokoju, odliczył pieniądze i podał je wierzycielowi.

Lichwiarz wziął pieniądze, wyszedł do drugiego pokoju po weksel, za chwilę zaś wraca z wekslem, odzywając się w te słowa:

— Ma pan weksel, proszę o pieniądze.

— Ależ pan w tej chwili odebrałeś — rzecze osłupiały pan **.

Wierzyciel wyparł się wszystkiego, a dłużnik, nie mówiąc więcej, wstydząc się swej lekkomyślności, nie mając świadków, wystarał się znów o pieniądze i po raz drugi zapłacił za weksel, odebrawszy dobrą nauczkę, która go kosztowała sto z górą rubli...

= Kradzieże.

Na Nowomiejskiej pod nr 16-ym z podwórza w ciągu nocy dzisiejszej uprowadzono kilka sztuk trzody chlewnej, będącej własnością Dominika Krzosa. — W wagonie tramwajowym między Krakowskim-Przedmieściem a Marszałkowską okradziono jednocześnie dwóch pasażerów, a mianowicie: p. W. Łukowskiemu wyciągnięto pugilares ze 130 rs., a p. Kazimierzowi Szernerowi srebrną papierosnicę.

= Przejechanie.

W dniu wczorajszym za rogatkami jerozolimskimi Celestyna Puchowska, żona oficjalisty kolejowego, najechną została przez wóz włościański, którym powoził Jan Wojteczak, mocno pijany.

Puchowska uległa obrażeniom obu nóg, przez które przeszły koła wozu, a nadto ciężko zraniona jest w głowę i życiu jej grozi niebezpieczeństwo.

= Fatalna pomyłka.

Nocy dzisiejszej p. M. Drozdalewicz, rzadca domu nr 4 na Sosnowej, przyszedłszy do mieszkania mocno zziębnięty, chcąc pociechę napić się wódki, połknął dość znaczną ilość kwasu siarzanego.

Wzywany lekarz zastosował środki ratunkowe które jednak niewiele pomogły.

Życiu D. grozi niebezpieczeństwo.

= Ofiara pączków.

W dniu wczorajszym po dwudniowej chorobie zakończył życie 14-letni Adam B., zamieszkały na Karmelickiej przy rodzicach.

Nierozsądny chłopiec, złożywszy się z kilku kolegami, zjadł 40 sztuk gorących pączków i dostał gwałtownego zapalenia kiszek.

Pomimo energicznej pomocy lekarskiej, B. nie było można uratować.

= Starania o szkołę.

Ks. Sanguszko, właściciel Sławuty, stara się o pozwolenie otwarcia w Sławucie progimnazjum.

Książę ofiaruje ze swej strony budynek na pomieszczenie szkoły oraz 10,000 rs. rocznie na jej utrzymanie, z warunkiem, aby dziesięciu uczniów, synów oficjalistów księcia, miało prawo pobierać bezpłatnie naukę.

= Teatr na prowincji.

Trupa dramatyczna p. Teksla, która zmuszona była opuścić Łódź z powodu niepowodzenia, osiadła w Kielcach.

Widowiska cieszą się powodzeniem i zapelniają za każdym razem salę.

= Szczyt... grzeczności.

W mieście powiatowym Turku istnieje, jak wiadomo, straż ochotnicza.

Straż owa, oprócz niezbędnej dla pełnienia swoich obowiązków odwagi, posiada jeszcze, jak zapewnia *Wiek*, jedną szczególną zaletę, mianowicie zaś jest niezmiernie grzeczna.

Na dowód, że tak jest, niechaj służy fakt, że pomimo, iż w straży znakomitą większość stanowią polacy, do komendy używany jest język... niemiecki.

Komenda ta zastosowana jest gwoździ dogodności kilku do straży należących Niemców!

Czyż to nie szczyt... grzeczności?

= Myszy.

W okolicy Stawiszyna, na polach folwarków Majków, myszy zniszczyły oziminy na kilkudziesięciu morgach.

Cała praca i koszt zamarowały się na próżno, a pola trzeba będzie na wiosnę zorać i zasiać nanowo jarzyną.

= Pożary na prowincji.

W dniu 31-ym grudnia r. z. wieczorem w pow. mławskim, we wsi Grzybowo Windyki, do p. Bronisława Klickego należącej, w skutek nieostrożności, spaliła się holendernia, a z nią razem 27 sztuk wołów opasowych i 16 sztuk krów.

Właściciel oblicza stratę na 3000 rs.

W tymże powiecie we wsi Zielona, do p. Kisielnickiego należącej, powstał w stodole pożar z lokomobili, skutkiem którego też stodoła wraz z całą krestencją zgorzała.

Tak budowała jak i zboże były ubezpieczone.

We wsi Trzpioty, w tymże powiecie spaliły się zabudowania dworskie do właścicieli p. Pieszewskiej należące.

W pożarze tym spaliło się 20 sztuk krów wcale nieubezpieczonych.

ZE ŚWIATA.

× W Krakowie z d. 1-ym kwietnia zostanie otwarta filja księgarni głównej firmy Żupańskiego w Poznaniu, znanej powszechnie z cennych nakładów.

× Nowy tygodnik p. t. *Kwiaty powieściowe* zaczną wychodzić od 1-go lutego r. b. we Lwowie pod redakcją p. Stanisława Manieckiego.

× Henryk hr. Sołtyk w d. 19-ym b. m. zmarł w domu swej siostry Emilji Popielowej w Ruszycy, w Galicji. Zmarły otrzymał wykształcenie w słynnym pensjonacie Klinkerstoma w Wiedniu, gdzie kolegował z Zygmuntem Krasińskim.

× W Marsylii zmarł temi dniami kawaler krzyża *virtuti militari*, Marcin Obrebski. Zmarły znany był niegdyś z udziału w czasopiśmiennictwie angielskim. Ostatnio pracował w agenturze włoskich marmurów. Liczył 97 lat wieku.

× O katastrofie na Janowskim we Lwowie miejscowe dzienniki podają bliższe szczegóły. Dalsze poszukiwania spalonych w popiele wydały zatrważające rezultaty. Dotąd odesłano już do kostnicy szpitala głównego sześć wielkich trumien, napelnionych kośćmi i jedną małą skrzynkę, zawierającą wnętrzności. Na podstawie znalezionych kości obliczają lekarze, iż w pożarze tym zginęło przeszło czterdziestu kilku ludzi. Rozkopywanie popiołów trwa w dalszym ciągu, a co chwilę wydobywają nowe resztki nieszczęśliwych ofiar. Policja czyni usilne starania, aby skonstatować nazwiska spalonych. Sprawą tą zajęci są prawie wszyscy komisarze policyjni.

× W Odesie przed kilku dniami odbył się na rzecz orfelinatu miejscowego teatr amatorski w języku polskim. Grano „Grube ryby” Bałuckiego.

× Teatr w Odesie ma być oświetlony elektrycznością. Wykonanie odpowiednich robót nastąpi pod kierunkiem inżyniera-mechanika Stepkowskiego.

× Doktor praw katem. Znany w Rzeszowie (w Galicji) dr praw i obrońca w sprawach karnych, Czapka, bawi obecnie w Chicago, w Ameryce. Ożenił się on tamże powtórnie z córką kata i za protekcją teścia swojego otrzymał taką samą posadę. *Tygodnik rzeszowski* wniesuje Ameryce tak inteligentnego kata, któryby się Europa poszczycić nie mogła.

× W Zagrzebiu wyszła z druku epopeja chorwacka p. t. „Osman”, niezapomniane dzieło wieszcza Gundulića, którego pierwsza księga poświęconą jest opisowi wojny chocimskiej. Edycję wzbogacono komentarzami. Rzecz ukazała się nakładem akademii.

× Senior kapłanów katolickich w Berlinie, ks. Alojzy Herrmann, proboszcz gminy św. Sebastjana, zmarł d. 20-go b. m.

× Książę Jerzy pruski, znany jako autor pod nazwiskiem Jerzy Conrad, pracuje obecnie nad dramatem historycznym.

× Karolina, królowa saska, znajdowała się w tych dniach w niebezpieczeństwie życia. Wracając z zamku Moritzburg do Dreżna, dostała się na moście Augusta między dwa krzyżujące się tramwaje. Ponieważ w chwili, kiedy nadjeżdżał pojazd dworki, przechodziło właśnie kilku ludzi z jednej strony ulicy na drugą, przeto nie mógł woźnica wyminąć tramwajów, jak zamierzał. Gdyby konduktorowie nie byli zatrzymali w samą porę wagonów, byłby powóz królowej uległ niezawodnie zgru-

chotaniu, gdyż konie znajdowały się już między tramwajami. Zraniono tylko kilku ludzi.

× Baronowa Ruttenstein, morganatyczna małżonka księcia Leopolda Koburskiego, zmarłego w maju r. 1884-ym, znalazła się po śmierci swojego męża w trudnym położeniu. Dopóki żył książę, nie liczyła się baronowa z groszem, rozrzucając go mianowicie między dawnych kolegów swoich, między aktorów. Skutkiem tego jej marnotrawstwa jest obecne jej trudne położenie, któremu chciałaby zaradzić w ten sposób, że domaga się zasiłków od głowy domu koburskiego. Ks. Filip jednakże, który wyznaczył już synowi ks. Leopolda, młodemu baronowi von Ruttenstein, 10,000 florenów rocznej pensji, odmówił baronowej pomocy, powołując się na to, że ks. Leopold, żeniąc się z aktorką, panną Konstancją Geiger, wyrzekł się i dla siebie i dla swoich następów wszelkich praw, służących mu jako członkowi domu koburskiego. Młody zresztą br. Ruttenstein jest przedślubnym synem ks. Leopolda, adoptowanym dopiero później przez ojca.

× Ofiara sznurówki. *Hall. Ztg* donosi, iż w Zerbst pewna młoda dziewczyna, biorąc żywy udział w zabawie tańcujucej, w czasie tańca upadła nagle na ziemię bez ducha. Oględziny pośmiertne wykazały, iż śmierć nastąpiła wskutek zasilnego ściśnięcia się sznurówka.

× W spuściznie Silvia Pellica, autora włoskiego, znaleziono dziewięć bardzo dobrze napisanych dramatów, których wydaniem zajęto się obecnie.

× Jedna z krewnych królowej regentki hiszpańskiej ogłasza w republikańskich pismach list „żebracy”, którego celem ma być podkopanie powagi i nienawidzonej za Pyreneami „austriaczki”. List ten brzmi: „Pan! Właśnie otrzymałam wiadomość, że mi odebrano smutną pensję roczną w ilości 2,500 realów (625 fr.), którą mi małżonek wasz, jako swojej kuzynce, wyznaczył, choć wiadomo, że to jedyny sposób mego i córek moich utrzymania. Nie mogę wierzyć, aby wasza królewska mość wyrzekała się przy świeżej jeszcze mogile swojego potężnego małżonka jego szlachetnych uczuć, gdyby bowiem tak było, musieliśmy, hiszpanie i krewni zmarłego monarchy, prosić w kr. m. o kilka miejsc w domach ubogich, jako pierwsi ubodzy Hiszpanji i t. d.” Ową krewną królowej Krystyny jest Marja Krystyna Gurowska y Bourbon, pochodząca od owego Gurowskiego, którego zaślubiła jedna z infantek hiszpańskich.

— Złożono w redakcji Kurjera warszawskiego:

— Szan. p. redaktorze! Przesyłam przy niniejszym rs. 5 kop. 10, z których rs. 3.20 raczy odebrać W-ny p. Nakęski, jako kwestjonowaną dobrowolną nadpłatę do biletów na maj benefis, pozostałe rs. 1 kop. 90, przeznaczam na szpital św. Jana Bożego. Sługa Bolesław Leszczyński.

Nekrologi.

† S. p. Leon Kostecki, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. sakramentami, dnia 22-go stycznia 1886 roku, przeniosł się do wieczności, przeżywszy lat 63. W głębokim żalu pozostała żona z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo odbyć się mające w dolnym kościele św. Krzyża, w dniu 24-ym stycznia, to jest w niedzielę, o godzinie 11-tej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu i z tegoż kościoła zaraz po skończonym nabożeństwie na cmentarz powązkowski.

† S. p. Romcio Hugon Ruszczyński, syn Franciszka i Jadwigi z Puchalskich, przeżywszy lat 2 i pół zakończył życie w dniu 22-im stycznia r. b. Wyprowadzenie zwłok nastąpi w dniu 24-ym b. m., tj. w niedzielę, o godzinie 4-iej po południu z kaplicy przy szpitaliku dziecięcym na cmentarz powązkowski, na który to obrzęd pozostali rodzice i nieutulonym żalu zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych.

† S. p. Witoldk Elsner-Podobalski, syn Wojciecha i Marji ze Zglińskich, po długiej i ciężkiej chorobie, zmarł w dniu 21-ym b. m. i r.

† S. p. Adolf Jungberg, urzędnik kontroli 2-iej drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej i bydgoskiej, po długich cierpieniach zmarł dnia 21 stycznia r. b., przeżywszy lat 29. W smutku pozostali rodzice i dziesięcioro rodzeństwa zapraszają krewnych, kolegów i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 25-ym b. m., to jest w poniedziałek, o godzinie 4-iej po południu z kaplicy przy ulicy Młynnej, na cmentarz ewangelicko-augsburski.

† Dnia 25-go stycznia r. b., to jest w poniedziałek, o godzinie 10-iej i pół rano, w kościele św. Krzyża przed wielkim ołtarzem, odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę s. p. Zenaidy z Maciejowskich Jocherowej, zmarłej w Petersburgu dnia 15 grudnia r. z., na które zaprasza się przyjaciół i znajomych.

Z Cesarstwa.

Sprawa zaproponowanego państwu bałkańskiemu zdemobilizowania ich armij stanowi nateraz główny jeźli nie jedyny przedmiot rozmyślań dzienników rosyjskich. W zapatrywaniach ich wszakże znajdujemy niezapełną zgodność. I tak *Journal de St. Petersburg*, zaznaczając, że na zrobioną sobie propozycję rozbrojenia wszystkie trzy wezwane o to państwa

stewka odpowiadały odmownie, uważa tę odmowę za zupełnie naturalną i sądzi, że rządy serbski, bułgarski i grecki mogły śmiało w ten sposób postąpić, gdyż odmowa na pierwsze uczynione sobie wezwania nie naraża ich na żadną odpowiedzialność, a natomiast daje im pewną, choćby bardzo przemijającą popularność w kraju. „Pomimo to—powiada *Journal de St. Pétersbourg*—jest rzeczą pewną, że mocarstwa nie mogą pogodzić się z faktem takiej stanowczej odmowy i podwoją usiłowania, ażeby zbiorowe ich wystąpienie odniosło skutek. Nie idzie tu o samo zachowanie ich powagi, gdyż żądanie demobilizacji nie było postawione w celu dania dowodu, że Europa istnieje. Zbiorowe ich wystąpienie ma praktyczne znaczenie, dąży ono mianowicie do odwrócenia klęsk, których rozmiarów i skutków nikt przewidzieć nie może. Ze względu na to wszystko w Belgradzie, Atenach i w Sofji będą się musieli pogodzić z okolicznościami i demobilizacja musi nastąpić na tych warunkach, z jakimi Europa uważała za właściwe wystąpić.”

Zupełnie inaczej zapatruje się na te rzeczy *Nowoje wremja*, które w swoim przeglądzie politycznym, z niedyplomatyczną szczerością wręcz powiada, że niektóre okoliczności z ostatnich czasów nasuwają na myśl przypuszczenie, że z wiosną mogą nastąpić nowe i poważniejsze komplikacje polityczne”. Oceńając zaś postępowanie trzech wezwanych o rozbrojenie się państw bałkańskich, *Now. wr.* wyróżnia odpowiedź bułgarską, która zgadza się w zasadzie na rozbrojenie, czyniąc je tylko zależnym od tego, czy Bułgaria otrzyma niezbędne dla siebie gwarancje zabezpieczające ją od nowego najścia serbów. Zastanawia się dalej organ petersburski nad środkami, jakich mocarstwa użyć mogą do zmuszenia Grecji i Serbji do poddania się ich woli. Co do Grecji, sprawa nie przedstawia nadzwyczajnych trudności. Wyślanie na wody greckie eskadr, mających czuwać i wymóżyć na Grecji rozpuszczenie wojsk, powinno odnieść pożądany skutek. „W innem położeniu jest Serbja. Granice jej w zwykłych warunkach nie są dostępne dla groźby międzynarodowej egzekucji wojennej. Akcja, którą względem Grecji bez szczególnych trudności i drażliwych przedwstępnych układów mogą przedsięwziąć wszystkie wielkie mocarstwa, względem zaś Serbji może być zastosowaną tylko w formie delegacji. Terytorjum serbskie bezpośrednio jest przystępne tylko wojskom austro-węgierskim i tureckim. Rozumie się samo przez się, że Rosja nie może i nie będzie mogła dopuścić wojennego wdania się samych tylko Austro-Węgier, choćby nawet występujących w imieniu całej Europy. O „egzekucyjnej” roli wojsk tego mocarstwa mogłaby być mowa tylko w razie zgodzenia się wszystkich gabinetów na udział wojsk rosyjskich, posuniętych przez Bułgarię ku granicy serbsko-bułgarskiej. Ale podobna kombinacja nie ma za sobą prawie żadnych szans powodzenia.” Co się tyczy Turcji, to wątpliwem jest bardzo, ażeby chciała podjąć się takiej misji w Serbji, a przytem król Milan, mając za sobą poparcie Austrii, nie poddałby się groźbie interwencji tureckiej. „W takich warunkach—konkluduje *Nowoje wremja*—bardzo prawdopodobnem się wydaje, że „kolektywna interwencja mocarstw” do niczego nie doprowadzi, jak i dawniej do niczego nie doprowadziły zabiegi dyplomacji mocarstw europejskich, udających jakoby działały „jednomyslnie”, a potajemnie rozżarzających kryzys na półwyspie bałkańskim.”

Nie wdając się w będącą obecnie na czasie kwestję rozbrojenia, *Petersburskija wiadomości* w swoim artykule wstępnym charakteryzują wszelkie zawiąkania, wynikające na półwyspie bałkańskim. „Za każdym swoim pojawieniem się—mówi rzeczony dziennik—kryzys wschodnia przewlekła się zawsze do niemożliwości i właśnie w chwili, kiedy nieskończonem przewlekaniem się i beztreściwością swojej akcji odwracała zupełnie od siebie zajęcie znudzonych obserwatorów, następował ów fatalny moment, kiedy na tradycyjnym teatrze, przez los i historję przeznaczonym na pole strasznej ogólnoeuropejskiej walki, zjawiał się cały świat z orężem w ręku. Tak to już tradycyjna fizjonomia wszystkich klęsk bałkańskich. Od łatwo napozór dających się rozwiązać i załatwić, drobnych nieporozumień, od blarzęcych przewrotu, nie zmieniającego niby „istoty rzeczy” i dających się załatwić zachowaniem wszelkich traktatów i układów, głęboka jesienią rozgrywa się zawiązanie fatalnego dramatu, akcja którego pomyślniejszych okolicznościach kryzys nie dojdzie do rzeczywistego rozwiązania. Tak, być może, stało się i teraz, i podczas kiedy telegraf zabawia przytępił polityczny opowiadaniem o tem, że Bułgaria przyjęła projekt niemiecki obrania Bukaresztu za miejsce prowadzenia układów o pokój, albo że Grecja po dawnemu pracuje nad redakcją nowych not i kontraktów, a ks. Bismark obraca wolne od zajęć

chwile na wyjaśnienie więźniowi watykańskiemu, dlaczego narody niemiecki i hiszpański nie znajdują się w jednakowym stosunku względem kościoła—prawdziwi aktorowie myślą może zupełnie o czem innem. Na nich, na tych rzeczywistych aktorów, zwrócone też są oczy całego świata i ztąd zrozumieć łatwo, dlaczego na statystów, na tłumy teatralne, na ich czynności i ruchy, których zadaniem jest tylko zapewnić czemkolwiek czas pozostały do zjawienia się pierwszych artystów, znużyło się na koniec wszystkim zwracać uwagę.”

Z ostatniej chwili.

Posłowie polscy w sejmie pruskim odstąpili od zamiaru wnoszenia interpelacji w sprawie wydalenia, zadowoleni zwycięstwem moralnem, jakie odnieśli w parlamencie. W Berlinie zapewniają, iż zapowiedziane w mowie tronowej cesarza Wilhelma środki tępiania żywiołu polskiego w prowincjach wschodnich monarchji odnoszą się przeważnie do szkół; ma być wzmocniona kontrola rządu nad niemi. Czyż to jeszcze możliwe?

Dwa najważniejsze ustępy angielskiej mowy tronowej brzmią dosłownie: „Powstanie w Rumelji Wschodniej dało wyraz dążeniu ludności do zmiany politycznego ustroju, jaki traktat berliński nadał tej prowincji. Cel mój w rokowaniach, które nastąpiły, był ten, aby ludność Rumelji zgodnie z życzeniem jej oddać pod rządy księcia bułgarskiego, podczas gdy istotne prawa sultana miały pozostać nietknięte.” W sprawie irlandzkiej mowa tronowa wyraża się jak następuje: „Patrzyłam z głęboką boleścią na wznowienie usiłowań podburzenia ludu irlandzkiego przeciwko prawnej unji Irlandji z Wielką Brytanią. Jestem stanowczo przeciwną wszelkiemu naruszeniu owego prawa zasadniczego i jestem przekonana, iż w tym oporze swoim popartą będę serdecznie przez swój lud i parlament. Uczynionem będzie wszystko, co potrzeba, ażeby wiernych moich poddanych irlandzkich bronić w wykonywaniu ich praw i używaniu osobistej wolności. Jeżeli wszakże, jak informacje moje zmuszają przypuszczać, prawa istniejące okazałyby się niewystarczającymi, ufam w gotowość waszą do wyposażenia mojego rządu we wszelkie potrzebne pełnomocnictwa.”

Z przebiegu onegdajszego posiedzenia izby francuskiej dowiadujemy się, że minister Goblet oświadczył, iż rząd nietylko sprzeciwił się nagłości wniosku Rocheforta w sprawie amnestji, ale w ogóle wnioskowi samemu. Mimo tego izba uchwaliła inaczej—trzema głosami większości. Rząd poniósł przeto klęskę.

Rząd hiszpański postanowił umieścić stałe załogi wojskowe na wyspach Karolińskich, Marjańskich i Palaos.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Wiedeń 23-go stycznia.—Podróż księcia Czarnogórskiego nie jest pozbawioną celu politycznego. Wiadomo, iż ze strony Włoch podnoszono już kilkakrotnie ważność adriatyckich portów Albanji, głoszono nawet, iż Włochy muszą otrzymać jeden port, jako niezbędną dla nich stację obronną na wypadek wojny z Austrią. Zdaje się, że książę Czarnogórski pragnie zawczasu w tej mierze porozumieć się z Włochami. Podróż jego w tej porze świadczy i o tem, że pokój na półwyspie przynajmniej przez cztery tygodnie jest zapewnionym; inaczej książę nie opuszczałby kraju.

Berlin 23-go stycznia.—Komisja parlamentu przyjęła wniosek Hasenclevera, ażeby przy budowie kanału, łączącego morze Północne z Bałtykiem, używani byli wyłącznie robotnicy niemieccy, za zwykłą płacą.

Bruksella 23-go stycznia.—Pojawił się raport urzędowy, wykazujący zmiany, jakie zaszły w organizacji szkół belgijskich od chwili objęcia rządów przez gabinet klerykalny. Zmniejszono pensję 3,316 nauczycielom w wysokości 959,220 fr. rocznie; oddalono zupełnie 880 nauczycieli. Z liczby 1,933 szkół ludowych zniesiono 877, oprócz tego zniesiono 220 ogródków dziecięcych i 1,079 szkół dla dorosłych. Natomiast nadano prawa szkół publicznych 1,456 szkołom klasztorным, do których jednak ludność dotąd nie chce posyłać dzieci.

Paryż 23-go stycznia.—W komisji senatu do wniosku Claude'a, żądającego zbadania warunków

handlu i konsumpcji alkoholu ze stanowiska zdrowia, obyczajów i dochodów państwa, podniesiono potrzebę wprowadzenia monopolu wódeczanego we Francji.

Paryż 23-go stycznia.—Paweł Bert odjeżdża do Tonkinu w d. 14-ym lutego.

Paryż 23-go stycznia.—W porównaniu z rokiem poprzednim zmniejszył się w r. 1885-ym we Francji przywóz o 127½, a wywóz o 47½ miliona franków.

Londyn 23-go stycznia.—Zapewniają, iż taktyką rządu w sprawie irlandzkiej jest prowokować liberałów do oświadczenia się za samorządem (*home rule*) irlandzkim. Oświadczenie się takie zdyskretydowałoby Gladstone'a i jego stronnictwo w Anglii. W takim razie rząd rozwiązałby parlament, a nowe wybory dałyby większość zachowawczą.

Londyn 23-go stycznia.—Według doniesień dzienników tutejszych, król Jerzy grecki gotówby rzec się dalszych prefensyj na teraz, gdyby W. Porta zamianowała go generałym gubernatorem Epiru.

Sofja 23-go stycznia.—Układy księcia Aleksandra z W. Portą w sprawie zmiany wschodnio-rumelijskiego statutu organizacyjnego zostały pomyślnie ukończone. Jakkolwiek do zupełnej umowy pomiędzy Turcją i Bułgarią wiele jeszcze brakuje, przecież pogłoski o rozbiciu się układów były złośliwym wymysłem.

(Agencja północna.)

Paryż 23-go stycznia.—Grévy przyjmował wczoraj nowego posła hiszpańskiego, Albaredę.

Paryż 23-go stycznia.—Minister marynarki Aube polecił zaprzestać budowy dwóch wielkich pancerników, zamówionych na r. 1886-ty przez rząd dawniejszy.

Londyn 23-go stycznia.—Bourke oświadczył w parlamencie, iż z powodu zajęcia Birmy przez anglików toczą się układy z Chinami.

Londyn 23-go stycznia.—Ministrem wojny mianowany został lord prezydent rady tajnej Cranbrook.

Petersburg 23-go stycznia.—*Nowoje wremja*, które wysłało swego korespondenta do Abisynji, zamieszcza datowane z d. 16-go grudnia st. st. z Asmary sprawozdanie o niezmiernie życzliwym przyjęciu podróżnych rosyjskich przez wicekróla Abisynji, Rasalulę. *Nowoje wremja* konstatuje, że w gronie podróżnych znajdują się wprawdzie kozacy, ale nie ma żadnego oficera, jak to dzienniki włoskie twierdziły. Właściwego celu tej wyprawy dziennik petersburski nie zna, rzuca wszakże pytanie: dlaczego rosjanie nie mieliby poznać się bliżej z dzielnymi ludem chrześcijańskim w Afryce?

Petersburg 23-go stycznia.—Dyrektorem departamentu handlu i przemysłu mianowany został Ber, w miejsce Jermakowa przykomenderowanego do ministerjum skarbu.

IELDA.

Warszawa, d. 23-go stycznia 1886 r.

Za weksle długoterminowe na Berlin 50.30 żądano bez obrotów. Krótkoterminowe 50.10 i 50.12½, przy żądaniu 50.17½.

Na pomniejsze miasta niemieckie krótkoterminowymi weksłami w bardzo drobnych sumach dokonano tranzakcyj po 49.92½ i 49.95.

Na Londyn 10.17 — przy placeniu 10.15 i pół i 10.16 i pół—również w małych ilościach.

Na Paryż 40.65 żądano—40.55 placono.

Na Wiedeń 81.15—bez obrotu.

Papiery w większym ruchu; chętnie kupowane były, gdyby nie wysokie kursa, co zwykle w podobnych razach następuje.

Listy likwidacyjne 89.90 większe i 89.60 mniejsze w żądaniu. Za pierwsze 89.70 i 89.75 placono.

Pożyczka wschodnia 98.75.

Listy zastawne ziemskie serji I-ej 98.70, II-ej, III-ej i IV-ej 98.50 w żądaniu. Listy serji V-tej najwięcej obracane—ofiarowywano po 95.90, placonoby chętnie po 95.70 i 95.75.

Listy miejskie 95.50, 94.60, 94.15, 93.55.

Listy łódzkie 90.50, 89.75, 89 w żądaniu. Placono za II i III po 88.30, a nawet za te ostatnie, gdy nie było oddających, posunięto się do 88.50.

Obługi miejskie 90.25 w żądaniu.

Godzina 12½. Usposobienie mocne. Ruch żaden.

J. Wł.

TEATRA.

Wielki. Dziś: Pierwsze przedstawienie trupy francuskiej Lassalle i Diendonné. Jutro: „Gioconda” (występ p. Machwicówny).—**Rozmaitości.** Dziś: „Półświatek”. Jutro: „Mój kolega”.—**Mały.** Dziś: „Wojna podczas pokoju”. Jutro: „Gasparone”.

Dolina Szwajcarska.

W Niedzielę, dnia 12 (24) stycznia 1886 roku.

Représentation de haute prestidigitation, **eksperymenty fantastyczne** wynalezione i wykonane przez pana **Buatier de Kolta**, w połączeniu z **wielkim koncertem** orkiestry warszawskiej pod dyr. **Adolfa Sonnenfelda**.

Część I-a. Orkiestra warszawska: 1) Kroenungsmarsch z op. „Folkunger”, G. Kretschmera. — 2) Uwertura z op. „Niema z Portici”, D. Aubera. — 3) Na łagunach, walc Jana Straussa. — 4) Nordisches Bouquets, Em. Bacha.

Część II-a. Prestidigitation Amusante, par M-r Buatier de Kolta, magja salonowa, wykonana przez pana Buatier de Kolta.

Część III-a. Orkiestra warszawska: 5) Uwertura z op. „Si j'étais Roi”, Ad. Adama. — 6) Bilecik miłosny, polka C. Ziehrera. — 7) (Na żądanie). Weseli śpiewacy, gawot H. Weiss (solo na piccolo-flet, wyk. p. Reifmann). — 8) Musikalisches Aktienunternehmen, potpourri A. Conradi'ego.

Część IV-a. Surprises fantastiques. La Cage éclipse. Podarki niespodziewane. Klatka z żywymi ptakami.

Miejsce numerowane rs. 1 i kop. 5 na ubogich.—Wejście kop. 50.—Początek o godz. 4½ po poł. (289)

— **W Instytucie** gimnastyczno-leczniczym i szkole fechtunkowej **St. Majewskiego**, na Sewerynowie, lekcje zbiorowe rozpoczęły się. (279)

— **Reumatyzmy** leczą się skutecznie kąpielami igliwiowymi, wydawanymi codziennie w **Zakładzie leczniczym**. Oboźna 5. (1339)

— **Dr med. J. Peszke**, powrócił do Warszawy. Plac Zielony Nr 1. (209)

Od Leczniczy, Długa 21.

— Dr **Feliks Winawer**, począwszy od 15 b. m., będzie przyjmował chorych na oczy codziennie od godziny 2—3. (163)

— Dentysta **M. H. Neumark**, wstawia najlepsze zęby sztuczne po rs. 2. Tomackie nr 11. (99)

— **Henryk Fitkał** wyjechał za granicę w celu zaopatrzenia się w najświeższe towary, oraz potrzebna jest uczennica na przychodnią. (186)

PANI ERARD.

uczennica Wortha, ulica Kotzebue nr 1, **Magazyn Mód, Modele** pierwszorzędných domów paryskich, najstarszej wykonywa wszelką konfekcję, cena umiarkowana, przyjmuje się suknie do roboty z dostarczanych materiałów. (156)

— **Kwiaty paryskie**, piękne i oryginalnie wiązane, nadeszły do magazynu mód **G. Marczewskiej**. **Czysto nr 6 (S).** **Ceny niskie.** (138)

— **Najtańsze biżuterje złote, srebrne i brylantowe** u Jubilera **Józefa Betcher**, **Marszałkowska 65/139.** (65)

— **Magazyn mód J. Czarneckiej**, przeniesiony został z ulicy Freta nr 4 naprzeciwko **na Długą nr 1**, tamże wynajmują się domina i kostjumi od rs. 1 do 10 rs. (172)

— Przeciwno **ciężkiemu oddechowi, astmie i rozedmię płuc**, skutecznym jest leczenie w gabinetach pneumatycznych. **Zakład leczniczy.** Oboźna 5. (1337)

DOM BANKIERSKI

BRACI STÜCKGOLD

w Warszawie, Krakowskie-Przedmieście 49. Wystawia przekazy na pierwszorządne domy bankierskie w kraju i za granicą.

Daje zaliczenia na papiery publiczne 5% niżej kursu dziennego.

Asekuruje pożyczki premjowe od losowań amortyzacyjnych.

Sprzedaje pożyczki premjowe na rozpłaty miesięczne po kursie giełdowym z doliczeniem 6% za czas wypłaty.

Zlecenia z prowineji załatwia odwrotną pocztą franco. (7)

Herbata karawanowa

firmy **OLGA K. Koreszczenko** w Moskwie, pierwszego zbioru i wyborowych gatunków w różnych cenach i opakowaniach, znajduje się na składzie u

T. D. Łapińskiego

w Warszawie, **Włodzimierska 6,**

Telefonu Nr 287.

Handlującym ustępuje się rabat. (39)

KORRESPONDENCJA PRYWATNA.

— **Białemu Narcyzowi.** Na czwartej maskaradzie będę, list poste-restante jutro wysyłam. **Charles.** (272)

Kurs giełdy warszawskiej.

Dnia 23-go stycznia 1886 r.

W eksle:	Z końc. giełdy	żąd.	plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	50.17½	—	—
Londyn 1 funt ster. " "	10.17	—	—
Paryż 100 franków " "	40.65	—	—
Wiedeń 100 guld. " "	81.15	—	—
Papiery publiczne:			
5% Listy zast. z r. 1869 d.	98.70	—	—
" " " m.	98.70	—	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	95.50	—	—
" " " II	94.60	—	—
" " " III	94.15	—	—
" " " IV	93.55	—	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	90.50	—	—
4% Listy likwidacyjne duże	89.90	—	—
" " " małe	89.60	—	—
Bilety Banku Ces. s. I, II i III	—	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	—	—	—
1866	—	—	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	98.75	—	—
II " " rs. 100	98.75	—	—
III " " rs. 100	98.75	—	—
Listy wileńskie długot.	—	—	—

Akcie i obligacje:

Obligacje miasta Warszawy	90.25	—	—
Akcie dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	—	—
Akcie dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—	—
Akcie dr. żel. warsz.-terespol.	—	—	—
Akcie dr. żel. fabryczno-łódzk.	—	—	—
Akcie Banku handl. w Warsz.	—	—	—
Akcie Banku dysk. w Warsz.	—	—	—
Akcie Banku handl. w Łodzi	—	—	—
Akcie warsz. Tow. ub. od ogn.	—	—	—
Akcie warsz. Tow. fabr. cukru	—	—	—
Akcie Tow. fab. cukru Józefów	—	—	—
Akcie Dobrzel. Tow. fab. cukru	—	—	—
Akcie Tow. Lilpop, Rau i Lew.	—	—	—
Akcie Tow. zakł. przedz. Zaw.	—	—	—

Wartość kuponów:

Od Listów zast. nowych 5% kop. 43½/100
Od Listów z. m. Warsz. s. I i II k. 155½/100
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 113½/100
Od Listów likwidacyjnych kop. 57½/100

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 22-go stycznia 1885 r.

	Pud	Korzec
	od	do
	od	do
	kopieje	kopieje
Psz. 242 sm. i ord.	—	485 500
" " pstra i dobra	—	525 550
" " biała	—	—
" " wyb. (nowa)	—	—
Żyto wyborowe 232 funt.	—	300 410
" " średnie (stare)	—	350 375
" " wadliwe	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 272 f.	—	350 —
Owies (nowy) . . . 142 f.	—	260 340
Gryka 202 f.	—	—
Rzepak letni	—	—
" zimowy 212 funt.	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—
Groch polny 202 funt.	—	700 —
Ziemiaki	—	—
Masło świeże funt . . .	—	—
" solone pud	—	—
Siana pud 35	45	—
Słomy pud 20	25	—
Drzewa opał. twar. s. kub.	—	—
" " miękki "	—	—

Cena okowity:

z dnia 23-go stycznia 1886 r.

Cena okowity nieuregulowana.

KOSTJUMY

wszelkich narodowości (z przyborami), wynajmować można w każdym czasie. Przyjmuje również obstalunki kostjumów i garderoby męskiej podług ostatnich żurnali paryskich

Magazyn Ubiorów Męskich
TEODORA SŁUPIŃSKIEGO i S-ki,
Krakowskie-Przedmieście № 63,
wprost Resursy Obywatelskiej. 120R

Ususzanie wilgotn. mieszkań

patent. piecami, syst. **J. Świecianowskiego**. Świadectwa i objaśnienia: **Złota 6, m. 17, od 2—4.—Zapłata po osuszeniu.** 3174

W r. 1886 odbędzie się nowa lustracja dochodów z domów dla ustanowienia podatków na następne sześć lat, które będą wystawione w tymże roku, uwolnione będą od podatków przez lat 6.—Gdy w skutek tego budowa domów w roku bieżącym przedstawia się bardzo korzystnie, poleca się więc do sprzedania. 130r

2 PLACE

w środku miasta, każdy po 2000 łok. □, łącznie lub częściowo, na warunkach przystępnych.—Wiadomość **Złota 9 (róg Marszałkowskiej)** mieszk. 20.

P. Śliżyński

rozpoczął wykład 6 tańców salonych i wycza takowych w 20-kilku lekcjach. lica **Królewska № 3.** 101

KARETA

mocno-zbudowana, zupełnie odrestaurowana, jest do sprzedania, za rs. 600.—Wiadomość: **Warecka № 9, u rządcy domu lub u właściciela, Bracka 18, mieszkauia 6.** 81

Jest do sprzedania Plac z oficynami

murowanymi.—Wiadomość na miejscu. Ulica **Żelazna № 14.** 141

Lekcje Malowania na Porcelanie,

zbiorowe i prywatne.—Tamże przyjmują się wszelkiego rodzaju zamówienia na porcelanie, a głównie **portrety i fotografie.**

Józefa Rodziewicz,
Smolna № 15 nowy. 136

MAGAZYN UBIORÓW MĘSKICH

KAROLA SZLIS

ul. **MIODOWA № 6, (nowy 8),**
wprost kościoła.

odznacza się krojem wystudjowanym i pięknymi fasonami.

Ceny obstalowanej lub gotowej garderoby:

	od	do
	od	do
	od	do
	od	do
Garnitur czarny i frak . . .	30	40
Garnitur żakietowy	24	35
Garnitur marynarkowy . . .	20	32
Palta watawne	24	35
Palta inne	14	22

Obstalunki w 24 godzin na żądanie wykonywa.—Na prowineję sposób bra-

nia miary wysyła. 60

Jubiler L. Wędziszewski.

Nowy-Swiat № 62, przyjmuje wszelkie obstalunki i reperacje złotych i srebrnych wyrobów, oraz srebrzy, pozłaca, galwanizuje i w ogniu; **kupuje srebro i złoto.** Obrączki z dukatowego złota 94 próby, wagi 3 dukaty, wykonywam, za 17 rs., to jest licząc za robotę 2 ruble, gdzieindziej liczą 4 rs., z czem ma honor polecić się łaskawym względem Szanownej Publiczności. Tamże potrzebny jest **Uczeń.** 122

Déjeuners à la fourchette

po kop. 75,

poleca 128

Restauracja

w Hotelu Brühlowskim.

W mieście powiatowem **Sokolowie,** gubernji Siedleckiej, budująca się kolej żelazna, bataljon wojska, urzędnicy, a

nie ma wcale Restauracji.

Dogodny na ten cel dom murowany z zabudowaniami do sprzedania 3000 rs. 2/3 gotów-ki.—Wiadom. u Inżyniera powiatu na miejscu.

Handel „JERZY,”

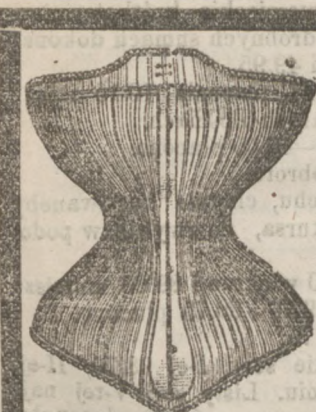
otrzymuje stale hurtownie wyborowy

SER Litewski

i **SER Śmietankowy**

i takowy pp. handlującym odstępuje po cenach niskich, na skrzynie, pudły i główki.

Leszno Nr 33.

NAJWIĘKSZA PAROWA FABRYKA GORSETÓW

założona w roku 1878.

Najlepsze Fasony, Trwałość i Taniść.

powróciwszy z podróży swojej do Wiednia, Paryża, Brukseli i Berlina, zawiadamiam Szan. Publiczność, iż przywożem najnowsze fasony, które klientela moja może każdego czasu u mnie obejrzeć.

Stosunki moje z najpierwszymi fabrykami, oraz powszechnie uznana solidność moich wyrobów, dają mi możność zwalczania wszelkiej konkurencji.—O łaskawe liczne zwiedzanie magazynu uprasza z uszanowaniem

Wilhelm Steiner,
Fabryka Gorsetów.

109R

Fabryka Świętokrzyska 24 stary, 34 nowy.

Owocarnia Warszawska,

Senatorska № 2.

poleca Masło śmietankowe, funt kop. 50, białej po 30 i 40 kop., zwierzynę, miód w plastrach, sery, konserwy, grzyby, pierniki i t. d. 22R

FRANCUZ

wykształcony, w niemieckim, życzy udzielać lekcji za umiarkowanym wynagrodzeniem.—Wiadomość w biurze nauczycielskim **Anny Dameran**, **Krakowskie-Przedmieście № 38.** 143

Dowiedzionem zostało ZE NAJTANIEJ w WARSZAWIE, sprzedaje znany ze swej nleby- wałej taniości Skład fabryczny Towarów

przy rogu ulic Dzikiej i Nowo-
lipek dom Brauna № 1, mieszk. 4,
z mianowicie:

Creas półpłótno wyborowe, po 9, 10,
11 i 12 kop. łokieć.
Perkal wyborowy, biały po 9, 10, 11
i 12 kop. łokieć.
Creton najlepszy jaki egzystuje 1 1/2
łok. szer., po 13 i 15 kop. łokieć.
Madepolam wyborowy, na koszule
męskie i damskie, po 15 kop. łok.
Dymka lub Pika biała, w paski lub
kwiaty, po 14 kop. łokieć.
Dymka Neumanowska na gacie
po 16 i 18 kop. łokieć.
Angielska skóra na gacie (najtrwał-
sze), po 20 i 22 1/2 kop. łokieć.
Sztuka Płótna krajowego (30 1/2 łok-
ci), za rs. 4.
Przescieradłowe płótno 2 1/2 łok.
szerok., bez szwu, po 22 1/2 kop. łok.
Purpur na wyspy, wyborowy, po 18,
20 i 25 kop. łokieć.
12 Chustek do nosa, białych, za
1 rs.
Dywany wyborowe, duże, po rs. 1.75
i rs. 3 kop. 25.
Drelich na materace, w pasy lub
kwiaty, po 30 i 35 kop. łokieć.
Koldry watowe, wyborowe na świe-
żej wacie, po rs. 7.
Przescieradła gotowe, obrębiane,
bez szwu, 3 i pół łokcia długie i 2
i pół szer., po 80 kop.
Północzki piękne, gotowe, po 75 k.
Ręczniki adamaszkowe, 2 i pół łok-
cia długie, po 35 kop.
Kaszmiry przeliczne, na balowe su-
knie, najmodniejsze kolory, 2 łok.
szer., po 60 k. łokieć.
Koszule damskie z wstawkami i lan-
gietai, po 75 kop.
Koszule męskie, prane, ładne, po 1
rs. 25 kop.
Obstalunki z prowincji będą ekspe-
dyowane z jaknajwiększą akuracjo-
nością i sumiennnością.
Adres: Iz. Hertz, Warszawa, ul.
Dzika № 1. 110

Dla amatorów.

Rekomenduje 300 Kanarków
z gór Hartzu, bardzo ładnie
śpiewające w dzień i przy świe-
tle; rozmaitego gatunku Pa-
pugi gadające, Kakadu, Inse-
perables czerwone, Kardynały
oraz rozmaite duże i małe a-
merykańskie Ptaszki, złote i srebrne Rybki,
Małpy i jedna para dużych duńskich Dogów.
Nowo-Senatorska, Hotel Litewski.

Ernst Peschel.

Zakład Artystyczno-Fotograficzny LEONARD & COMP.

ulica Krakowskie - Przedmieście № 58, dom M. Fajansa, wprost Skweru
i Hotelu Saskiego,

z dniem 1 Stycznia otworzył agenturę do przyjmowania zamówień na **Portrety
olejne i akwarellą kolorowane na fotografii, jak również podług
nadesłanej fotografii oryginalnie malowane, WYŁĄCZNIE PENSZLA
MALARZY POLSKICH.**

Sądzi, że dobrze myśląca Szanowna Publiczność, będzie się stale posługi-
wać naszym pośrednictwem, dając dowód znajomości dzisiejszych ekonomicznych
stosunków kraju i zarazem nie pozwoli się wyzyskiwać zagranicznym agentom,
czyhającym na łatwowierność klientów.—Wszelką gwarancję co do doskonałego
wykończenia pomienionej roboty, przyjmujemy na siebie. 124R

Transport oczekiwanych Papierosów 164R

KAIR, PETERSBURSKICH, CUD, SŁOWIK,

nadszedł z fabryki „Laferme” w Petersburgu
i znajdują się we wszystkich SKŁADACH mej firmy

J. Rosenblum.

Prawdziwą Essencję Octową Frankfurtską

!nie tak zwany EKSTAKT OCTOWY!

z Fabryk Stowarzyszenia Przemysłowo-Chemicznego w Moguncji,
najznakomitszy środek do natychmiastowego przygotowania octu kuchennego,
stołowego i do marynat, mają zaszczyt polecić

SKŁADY MATERJAŁÓW APTECZNYCH Ludwika Spiessa i Syna,

ulica Senatorska № 464/5 ulica Marszałkowska № 140,
obok kościoła PP. Kanoniczek. pomiędzy Świętokrzyską i Placem Zielonym.

WYŁĄCZNA SPRZEDAŻ HURTOWA. 40R

Zamiana Posady.

Referent administracyjny jednego z powia-
tów Gub. Kaliskiej chce zamienić się na po-
sadę z taką pensją w Warszawie, w Rzą-
dzie gubernialnym lub w Magistracie, Koszta
przeprowadzenia się będą zwrócone.—Wia-
domość; Praga, ulica Targowa № 167, mie-
szkania 7. 158

Ostrzeżenie.

Dnia 21 b. m. skradziono zostały pienia-
dze z pugilaresem wraz kwitami wystawio-
nymi przez J. Zawistowskiego na rs. 100
i kwity przez Komisarza Danielewicza wy-
dane, z opłacenia należności pobranej; o czem
interesowane osoby zawiadamiam.

156 Jan Słupski. Piwna № 8/10.

APTEKA

jest do sprzedania za roczny obrót lub do
wydzierżawienia na dogodnych warunkach.
Wiadomość Bracka № 11, mieszk. 3, do godz.
10 z rana i od 1—3 po południu. 157

Bona niemka potrzebna zaraz. Wiadomość
Krakowskie-Przedmieście 9, m. 5. 129

Student uniwersytetu poszukuje lekcji za
Sobiad. Złota 22, mieszkania 21. 1222

Posady i prace.

Osoba w średnim wieku potrzebna jest za-
raz do zarządu domem i opieki nad dwoj-
giem małych dzieci, z płacą 120 rs. rocznie.
Pierwszeństwo zatrzymuje się dla wdowy
bez obowiązków rodzinnych. Oferty proszę
składać w kantorze Kurjera pod lit. A. A.

Kobieta w średnim wieku, doskonale ob-
znajmiona z gospodarstwem wiejskiem
przez długoletnią służbę, posiadająca chlu-
bne świadectwa, poszukuje obowiązku na
wieś lub w mieście, oferty proszę składać w
kantorze Kurjera pod lit. M. J. 970

Czeladnik stolarski i uceń, obydwu z pro-
wincji, ze świadectwami, potrzebni. Ulica
Orla № 10—12. 983

Ważne dla państwa potrzebujących chwi-
łowo kucharza, który urządza smacznie
i elegancko. Podejmuje się obstarunków dla
największych i najmniejszych zebrań, a na-
wet odrobienia jednego półmiska, tu w War-
szawie i na wyjazd. Wiadomość tymczasowa
Nowomiejska № 16, w restauracji u kucharza

Zajęcie dla osoby znającej język francu-
zki lub niemiecki, z kapitałem 2.000 rs.—
Wiadomość Zgoda № 5, m. 37, od 3-ej do 5.

Francuzka wykształcona pragnie przyjąć
miejscę do towarzysztwa lub opieki nad
dzieci. Wiadomość Nowy-Swiat № 36, mie-
szkania 14. 1028

Papierosy znakomitej dobroci

SŁOWIK

10 sztuk 5 kop.

FABRYKI „LA FERME”
w St.-Petersburgu,

Dostać można we wszystkich skła-
dach tabacznich. 147R

Sprostowanie. W ogłoszeniu
o sprzedaży wód Valdivia i Ravi-
vante, zamieszczonem w № 17 Kurjera, z d.
17 b. m., na str. 7, szp. 3, w wierszu osta-
tnim zamiast Birch, powinno być Kirch.

Nagrody rs. 10.

W Środę d. 8 (20) Stycznia r. b. zgubio-
ne zostały 2 zaliczenia zwane Nach-
nachne Dr. Żel. Nadwiślańskiej, za
№ 1854 i № 296. — Uprasza się znalazcę
o odesłanie do p. B. L. Rabinowicza,
ulica Nalewki № 15 19, za powyższą
nagrodą. 163R

Człowiek wykształcony w sile wieku, po-
siadający gruntownie oprócz polskiego i
rosyjskiego języki: francuski i niemiecki,
oraz muzykę, poszukuje jakiegokolwiek za-
jęcia, głównie za stół i stancję. Wiadomość:
ulica Widok 3, w redakcji. 187

Pufetowa mówiąca po polsku i niemiecku,
znajdzie zaraz miejsce w restauracji, przy
ulicy Trębackiej № 11. 188

Potrzebne panny podręczne do bielizny.
Ulica Piekarska № 11, m. 18. 1277

Panny zdadne i podręczne, potrzebne są
do pracowni sukien. Młyn № 7, u Mali-
szewskiej. 1259

Gospodyni potrzebna jest, do zarządu
większym gospodarstwem. Wiadomość u
urzędu hotelu Angielskiego. 1275

Uczni i praktykantów przyjmuje fabryka
wyrobów elektrycznych i precyzyjnych
Lenczewskiego i S-ki. Marszałkowska 114.

Uczni do ogrodnika na stół i mieszkanie
przyjmuje się. Złota 22, stróż wskaże.

Matka trojga dzieci, pozostająca w naj-
młodszej przytulności, prosi o jakie
zajęcie, jako to: tłumaczenia francuskie,
przepisywania i t. p. Pańska 56, n. 86, mie-
szkania 18, od 2-ej. 1272

Lokaj (kamerdyner) potrzebny jest zaraz.
Wiadomość w hotelu Angielskim u urzędu.

Młody drukarz, obznajmiony z maszyną
drukarską nożną, systemu amerykańskie-
go, potrzebny jest natychmiastowo na wy-
jazd. Wiadomość w kantorze fabrycznym,
Danielewiczowska № 7. 1249

Kajety, Pióra, Obsadki, najmodniejsze Papiery listowe,

w małych i większych kompletach, od k. 20
Bibuła kolorowa, krajana do kajetów. Naj-
modniejsze Bilety wizytowe. Monogramy
do haftu, wydawnictwo własne, w zeszytach
i pojedynczo od kop. 5. Cygarniczki papie-
rowe, piórkowe, od rs. 1 za 100 szt. Wzory
laubzegowe i piletzki. Portmonetki, notesy
i pugilaresy, poleca tanio w dobrym ga-
tunku i w wielkim wyborze Skład papieru

J. N. BRONIKOWSKI, 154
Nowy-Swiat № 1, mieszkania 5.

Do wydzierżawienia na jeden rok.

Od 15-go Marca 1886 r., Hotel pod Łokiet-
kiem zwany i Karczmą w OJCOWIE,

Do wydzierżawienia na lat sześć.

Dom na wykończeniu z trzydziestu kil-
ku numerami umeblowanymi, razem z
hotelem pod Łokietkiem i karczmą. Po obej-
rzeniu na miejscu, udać się dla spisania umowy
proszę taskawie w Ojcowie do p. Stur-
ma a w Warszawie, ul. Bielańska 14,
do p. Zawiszy. 161R

GŁÓWNA SPRZEDAŻ

PIERZY I PUCHU,

Długa № 20, wprost cerkwi,

Dostać można w różnych gatunkach, czyste,
nowe Puch i Pierze z gęsi i łabędzi, ta-
nio, oraz przyjmują się do czyszczenia sta-
re pierze. 159

Kanarki z Hartzu

z miejscowości

ANDREASBERGER,

b. ładnie śpiewające, w
dzień i przy świetle, na-
śludujące flety i dzwony, do sprzedania
w wielkim wyborze.—Ul. Podwał, Hotel Sła-
wiański, mieszk. 13. 155

C. H. Engel.

Nagrody rs 25.

Idąc z ulicy Twardej na Nowy - Świat,
w d. 20 b. m. zgubiono broszkę z dziewięciu
perełkami, jedna większa w środku, a ośm
mniejszych po bokach, fasonowana na czte-
rech pręcikach z brylancikami. — Łaskawy
znalazca zechce odnieść zgubę za powyższą
nagrodą, do p. Weinstok ul. Twarda № 10.

Taniość niepraktykowana!

Dobroć nieoceniona!

Za Rs. 1 Woda Roślinna,

która bez zawodu przywraca siwiciącym jak
również wypłowiałym i rudym włosom pier-
wotny kolor; farbuje na kolory: blond, sza-
tyn, brun i czarny; dobrocią przewyższa naj-
droższą dotąd znaną. Główny Skład w Per-
fumerji E. Smosarskiej, Długa № 47,
dawniej 43, ra przesyłką 30 kop, drożej, po
otrzymaniu gotowizny natychmiast wysłam;
ufarbowanie całej głowy, brody i wąsów w
zakładzie kop. 30. 2500

Potrzebna osoba młoda, przyzwolta, do
wyłączenia pani, umiejająca szyc w rękę
bieliznę, trochę krawiecczynny i prasować
bieliznę męską. Świadectwa lub rekomen-
dacja wymagane. Wiadomość Chmielna № 60,
u właściciela domu, od 11 do 4-ej. 1233

Młynarz-mechanik poszukuje posady, do
budowy lub mielenia. Upraszam o wia-
domość: ul. Prosta № 6, pod lit. A. B. 1255

Subjekt inteligentny, z dobrą rekomen-
dacją i świadectwami, który może złożyć
kaucję, poszukuje od 1 Lutego zajęcia. Adre-
sy uprasza składać w kantorze tegoż pisma
pod lit. H. S. 30. 1209

Potrzebny jest subjekt fryzjerski, dam-
ski, dobry, który strzyże i goli, do mo-
jego zakładu fryzjerskiego w Łodzi. Refe-
ktujący na niniejsze ogłoszenie raczą się
zgłosić do mnie zaraz. Adres: A. Krüger,
fryzjer, w Łodzi. 1220

Potrzebny chemik, obznajmiony głównie
z fabrykacją wyrobów octu z drzewa
brzoźowego. Oferty przesłać proszę pod a-
dresem. A. Elwin, w Nowogrodzkoj, ul.
Wołyńska gubernia. 1244

Agenci z kaucją potrzebni zaraz na War-
szawę. Wiadomość w składzie wódek K.
Schneider, Marszałkowska 144. 1248

Uczniowie do fabryki powozów potrzebni
są. Nowy-Swiat № 25, w fabryce. 998

Ogrodnik bezdzietny z dobrymi świadec-
twami poszukuje miejsca. Ulica Marszał-
kowska № 66, m. 26. 1116

Potrzebne są maszynistki i podręczne do
bielizny. Ulica Chłodna № 28, mieszk. 5.

Nauka i wychowanie.

Nauczycielka Boniecka, posiadająca te-
oretyczną metodę, konwersację ruską, fran-
cuską, niemiecką i muzykę, przysposabia
uczniów do gimnazjum po-
średniej i wyższej. Oferty przyjmuje kantor Kurjera Warszawa.
pod lit. P. B. 951

Wzrost uznania na Wystawie R. P. Nan-
da Rekordzie dla Kobiet, J. Świnarskiej.
Marszałkowska 123. Zaczynają się kursa
stawiecczynny, strojów, krawatów, koronek
i bielizny. 847

Kantor Nauczycielski Załęskiej, w War-
szawie, Niecała № 4. Francuzki przybyłe
z Paryża są do umieszczenia. 901

Francuzki bon, z dobrymi świadectwami,
do umieszczenia za 200 rs. rocznie. Wia-
domość w biurze nauczycielskiej Anny Da-
nielowej, Krakowskie-Przedmieście № 38, —
wprost Saskiego placu. 1001

Francuzka dyplomowana udziela lekcji i
konwersacji, 2 rs. miesięcznie. Krucza 15,
10. 922

Potrzebna nauczycielka z wyższym paten-
tem. Wiadomość w Skierniewiczach u prze-
wodnej pensji żeńskiej, Niewęzowskiej.

Nauczycielka muzyki, posiadająca patent
Instytutu muzycznego, poszukuje lekcji
za obiad lub mieszkanie. Nowy-Swiat 34,
mieszkania 22. Jadwiga Zielińska. 1284

Nauczycielka rohot. Przyjmuje wszelkie
zadania, także nocem za opłatą lub bez.
Złota 25, mieszk. 17. 127

skieje № 5 stary, 11 nowy.